

den Henseende. Jeg ønsker, at Kirken skal have sin særegne Chef eller Hoved, ogsaa under Kultusministeren, som jo for øvrigt ikke behøver at tilhøre nogen bestemt Konfession; thi selv om vi sit den af den ærede Taler i saa høj Grad anpriste Mand, som jeg ogsaa til en vis Grad kan yde min Anerkendelse, nemlig Dr. Georg Brandes, til Kultusminister, og det var der jo i og for sig ikke noget i Vejen for, saa antager jeg alligevel ikke, at Folkekirken vil finde sig særdeles beskyttet ved at betragte ham som sin egentlige Chef. Vi maa jo huske, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet behøver ikke at tilhøre nogen Konfession, lige saa lidt som vi behøve at gøre det, og skulde vi derfor ikke være saa frivillige at sige som saa: Da vi have en Folkekirke og ikke ere naaede videre i Udviklingen, end at den er der, og da den koster det, jeg her har nævnt, og den i Folge Grundloven skal støttes af Staten, er det saa ikke smaaligt at staa her og disputere om, hvor vidt man skal udnævne denne Departementchef eller ikke. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Styr: Efter de Udtalelser, vi have hørt af min ærede Kollega fra 11te Kreds (Th. Nielsen), haaber jeg at kunne fatte mig forholdsvis kort. Men der er dog enkelte Ting af det, som blev sagt af den ærede 4de Landstingsmand for 11te Kreds (D. Hansen), der gøre, at jeg finder mig foranlediget til at fremkomme med nogle Bemærkninger. Han talte, saaledes som den ærede foregaaende Taler omtalte, gentagne Gange om, at det var gaaet saa særdeles godt i de 20 Aar, og han benyttede denne Lejlighed til at udtale en varm Ros over afdøde Justitsraad Jonquière's. Dette sidste er noget, hvori jeg kan være fuldstændig enig med ham. Det har glædet mig, at denne Mand's Navn er bleven nævnt ved denne Lejlighed. Denne Mand, som i 40 Aar har staaet som Kontorchef for det kirkelige Kontor under Kultusministeriet og udført denne Gerning med en saa sjælden Skærplighed og Trofast, kan nok fortjene at nævnes med den største Ros og Taknemmelighed. Men da jeg har haft den Gæve i en ikke saa ganske kort Marerække at staa i et

jeg tør nok sige, personligt Venstabsforhold til denne Mand, tør jeg maaske ogsaa have Lov til ved Siden deraf at udtale lidt om, hvad jeg ved om, hvorledes denne Mand sølte sig stillet under de Forhold, hvorunder han stod. Jeg ser naturligvis helt bort fra det, at Manden blev tvungen til at staa som Kontorchef, skønt han havde al Grund til at vente at komme til at avancere til Departementchef; jeg ser blot hen til det Arbejde, han gjorde, og der er det ganske rigtigt, at der var mange Sager, som blev utilbørlig længe opsat, og at der er Sager, som alligevel ikke ere blevne afgjorte. Men der vil man gøre Justitsraad Jonquière's fuldstændig Uret, hvis man vilde tro, at Grunden var den, at han ikke arbejdede paa disse Sager. Man kunde komme til denne Mand fra tidlig Morgen til sildig Aften, og man traf ham altid ved sit Arbejde, men Sagen var den, at han stod ene og manglede en Mand til at raadføre sig med. Det gaar ikke med den Slags Ting, som fortære under Kirke departementet, at lade en Mand være i en vis Forstand ene om Arbejdet. Den Ordning, som ellers er gennemført under dette Ministerium, at der er baade en Kontorchef og en Departementchef, kræves, hvis ellers noget Sted, netop ved de kirkelige Anliggender. Det gør mig ondt at skulle sige det, men jeg kunde, da jeg hørte det ærede Medlem fra København udtale sig, ikke værge mig imod det Indtryk, at han talte om Ting, som han havde faaet lidet Kendskab til og faaet liden Forstaaelse af. Det kan virkelig ikke nytte blot at regne Sagernes Antal op, det kommer ogsaa an paa, hvad det er for Sager, man har at gøre med. Under mit eget Embede henholder der en ikke saa ringe Del af den Slags Sager, som skulle afgøres i Kultusministeriet. Det er meget forskelligartede Ting. Man kan saa at gøre med Spørgsmaal, der angaa Præstegaardsjorder, eller Præstegaardsbygninger, man faar med Spørgsmaal at gøre, som angaa Kirkebygninger, og Spørgsmaal, der angaa Legater, kort sagt med de mest forskelligartede Sager. Man har at gøre med Administrationen af temmelig betydelige Pengesummer. Men den Slags Ting tager ingen Tid i Sammenligning med Sager, som ofte, naar man omfister er